

Ked' bola vlčia loď vzdialená iba niekoľko hodín od Mysu bezpečia, strhla sa silná búrka.

Už celé tri dni plávali na sever smerom k Skandiji a more bolo pokojné ako hladina rybníka – čo Will s Evanlyn oceňovali.

„Nie je to také zlé,“ povedal Will, keď úzka loď hladko prerezávala vodnú hladinu. Počul rozprávať hrôzostrašné historky o tom, ako ľuďom na lodiach býva veľmi zle. To mierne kolísanie nemalo v sebe nič, čoho by sa mali obávať.

Evanlyn trochu neurčito kývla hlavou. S plavbou na mori rozhodne nemala veľa skúseností, ale na mori už bola.

„Len aby nebolo horšie,“ povedala. Všimla si totiž, ako Erak, kapitán lode, ustarane sleduje severný obzor a ako dôrazne nabáda veslárov *Vlčieho vetra* na ešte väčšiu rýchlosť. Erak si dobre uvedomoval, že toto podozrivé bezvetrie oznamuje zmenu k horšiemu – a veľ-